

התערבתי מיד וביטלתי את חששותיו: "אין צורך להכין כלום, כי בין כה וכה לא יעיוזו השלטונות לאסור את הרב". רבי זליג ראובן הסתובב אלי בתימהון ושאל: "מדוע אתה סבור כך? הרי בחתימתי זו אני מורד במלכות, ולבטח עוד יבואו לאסור אותי על כך!".

למרות שהיה משוכנע בוודאות שבגין חתימתו ישליכוהו לכלא, לא היסס הגאב"ד וצירף את חתימתו על הכרוז. משם יצאתי לשכונת בתי ברוידא אל ביתו של הגאון רבי איסר זלמן מלצר".

חתימה במחיר הליכה לכלא

"לביתו של רבי איסר זלמן בחרתי להגיע עם אברך נוסף שהיה עסקן נמרץ ועילוי גדול. רבי איסר זלמן נטל לידי את נוסח קריאת הקודש שכבר היו חתומים עליו שני גדולי ישראל הגאון רבי צבי פסח פרנק והגאון רבי זליג ראובן בנגיס והחל לקרוא בו, אלא שבאותה שעה התערבה בעניין הרבנית מרת ביילא הינדא שהיתה ידועה בפיקחותה ובחריפותה.

הרבנית הסתייגה בעליל מחתימת בעלה על הכרוז, וראתה את בקשתנו בחומרה רבה. בראש מעיינה עמדה הדאגה לשלום בעלה ובריאותו, היא נזעקה מיד והתקיפה אותנו בחריפות: "כיצד אתם מעיזים לבקש מבעלי שיחתום על הכרוז, הרי לבטח הוא יקבל על כך עונש מאסר, אתם בודאי יודעים שבעלי חלש וסובל מנעוריו בריאותו, ואיך אתם חושבים שהוא יוכל להיות בבית הכלא, מקום ששורר שם קור עז, הלא זהו ממש סכנת נפשות עבורו!"

הרבנית עמדה נחרצת בדעתה, וסירבה בכל תוקף שבעלה יחתום על הכרוז.

מתוך כבוד והערכה לרבנית, שכידוע היתה מסורה אליו ביותר, לא אבה להפר את רצונה ולצרף את חתימתו, אלא שלא נעלמה מעיניו האכזבה הגדולה שנשקפה על פניו. בעדינות נפשו האצילית ביקש

רבי איסר זלמן מלצר